

Les qüestions econòmiques

El tractat de Comerç franco-espanyol

A la "Gaceta del dia 10 d'aquest mes es publicà el tractat de comerç amb França el qual fou signat a París a últims d'octubre prop passat.

D'aquest tractat el que afecta més afecta a les comarques tarragonines és la part que fa referència als vins. Es en el primer article del tractat que s'en parla, i en ell França autoritza Espanya per poguer-hi exportar fins a 1.800.000 hectòlitres de vi, pagant, però, 84 francs per hectòlitre de drets d'entrada.

Aquesta xifra no equival al promig de l'exportació que uns anys amb altres acostuma exportar Espanya a França, s'acosta, però, bastant a la quantitat que s'hi exportà l'any 1930, la qual fou de 2.105.774.

A més de fixar una xifra màxima d'exportació i d'imposar uns drets de duana crescuts, per l'interior de França, hi ha vigent la famosa llei dels vins de temps de la Dictadura, en la qual es protegeix d'una manera eficaç els de procedència francesa, i en canvi, es deixen al marge de tot control els vins estrangers.

Aquesta llei queda vigent després del tractat de comerç que va entrar en vigor ahir, dia 10, amb la promesa que França procurarà no aplicar-la d'una manera vexatòria pels vins de procedència espanyola.

Són greus aquests fets per a la vitivinicultura de la nostra terra, però, com ja ho hem remarcat altres vegades, no és tota la culpa dels governants de la veïna República, sinó de la política econòmica desastrosa que fins ara han practicat tots els Governos de l'Estat espanyol.

A aquest tractat se li dona un any de vigència, i pot ésser derogat denunciant-lo qualsevol de les parts contractants amb quinze dies de temps i pot ésser prorrogat si així ho convenen ambdues parts.

Avui nosaltres no podem prescindir del mercat francès, però si tenim en compte l'esdevenidor que espera als nostres vins, si hem de continuar trametent a França amb la proporció i amb les condicions que s'ha fet fins ara, és fàcil de

mostrar que cal buscar altres sortides als vins, si es vol evitar una segura catàstrofe dins l'economia vitivinícola.

No ens proposem jutjar si França s'ha imposat per la força o bé si la seva diplomàcia ha triomfat per ésser més hàbil; però sí volem fer observar que els autos, sedes i perfums que ella vol exportar i que amb aquest tractat se'ls dona un tracte de favor, potser fóra més convenient per la nostra vitivinicultura i per l'agricultura en general, que els dits articles ens vinguessin d'un altre Estat que no produís vins amb la proporció de França.

En l'esmentat tractat, es dona reciprocitat en els productes farmacèutics, clàusula que hem de considerar-la en absolut a favor de França, puix que són els específics francesos els que invadeixen el nostre mercat i no els nostres el de França. Aquesta clàusula suposa una habilitat de la diplomàcia francesa.

No hem d'oblidar que França cull una quantitat excessiva de vi —aquest any es calcula amb uns 60 milions d'hectòlitres a França i 15 milions a Argèlia—, la qual cosa l'obliga a prendre mesures severíssimes, com són la prohibició de plantar més vinyes, d'obligar a l'agricultor a no vendre el terç de la collita els anys d'abundància de verema, per tal d'evitar la ruïna d'aquesta activitat econòmica; i que, per tant, sempre es veurà obligada a prendre mesures protectores per als seus vins, i contra la competència dels vins estrangers.

De moment, el que caldria realitzar és un sanejament del mercat interior, per tal d'augmentar la seva capacitat consumidora, única manera factible d'aminorar, de moment, la greu crisi de la vitivinicultura.

Per a això caldria legislar amb el sentit de protegir els vins que anessin embotellats, per tal que el coonsumidor pogués tenir una garantia de qualitat i procedència. Si es logrés que aquests vins es venguesia a preus mòdics, l'èxit fóra segur. També s'hauria de treballar per a treure tots els impostos municipals, tots ells posats d'una manera arbitrària, i que només serveixen per afavorir l'adulteració dels vins.

A Barcelona, per exemple, el vi paga 10 cèntims per litre, sense tenir en compte el seu grau. Doncs bé; els comerciants compren vins acidats de poc grau a baix preu, hi afegeixen alcohol fins a 17 i 18 graus i el porten cap a Barcelona; i un cop en mans del taverner, aquest hi posa l'aigua corresponent fins a retornar-lo al grau que li sembla.

D'aquesta manera es venen per a beure vins que s'haurien de fondre i es consum una quantitat crescuda d'alcohol i d'aigua, que molt bé podria ésser vi.

No cal que fem esment de la quantitat de cervesa i d'altres begudes elaborades amb alcoholes no vínies, que avui es consumeixen a tot arreu, i que es convertirien en hectòlitres de vi, si aquest fos protegit com cal.

I en parlar del mercat de Barcelona, ens referim a tots els mercats d'Espanya, en els quals es podrien consumir quantitats molt més importants que les d'ara.

J. S. N.

Excursionisme

La Secció Excursionista del Centre de Lectura, ha organitzat pel diumenge que ve, dia 15, una excursió a Rojals i a la Mola de Roquerola la qual es realitzarà sota el següent itinerari: Vilavert, vall de la Variella, cascada de la Variella, Rojals, coll de la Mola o del Guerxet, bosc de Poblet, Clot del Llop, Cim de la Mola de Roquerola (1.126 metres d'altitud), Collet de la Cova Fumada, Mas d'en Toni, Pla de la Cadeneta, Montral, vall del riu Glorieta, Mas de Monravà i Aleover.

Aquesta excursió és una de les més boniques que poden realitzar-se per les nostres muntanyes.

A la vall de la Variella, pot veure's la magnífica cascada del mateix nom la qual té uns 30 metres d'alçada.

El tros que es passa des de Rojals a la Mola de Roquerola, gairebé pot dir-se que és un paisatge pireneic.

El bosc de Poblet és el més bell que hi ha a les muntanyes de Prades. Des del camí, que tot carenejant, en travessa bona part, es poden admirar els seus fermes pins. De cada collet i clariana del bosc, es frueix d'un nou encís, ja que s'albira un panorama extens, des dels vessans negrosos de l'ufana boscúria, fins als cims blancs del Pirineu.

Hom queda sorprès en arribar a la Mola de Roquerola, clariana entre el bosc. Des del cim s'atalaia una vista magnífica. S'albira la vall del riu Brugent, els poblets de Capafonts i Montral, la serra dels Motllats i la del Pou, i enllà a l'infinit les de Vandellós, Tivissa, Llavèria, La Mola i els Ports de Beceit. Es veu també el camp, la Conca de Barberà, La Sagarra, l'Urgell, i les serres lleidatanes amb el Pirineu.

Des de Montral es veu també una bona vista. A primer terme, la testa pelada del puig de Marc, les serres divisòries de l'Alt Camp amb el Penedès, i les crestes del Montserrat.

Cal fer notar el pas per la bonica vall del riu Glorieta, pels trossos d'engorjat que té.

Creiem, doncs, que aquesta excursió despertarà força interès i es veurà molt concorreguda.

A Majordomia del Centre es faciliten més detalls.

Foment Nacionalista Republicà

NOCES D'ARGENT

Dissabte, dia 14

A les 9 nit

APAT POPULAR

servit per l'Hotel de Londres

Preu del ticket, 10 pessetes

Inscripcions per tot avui divendres, dia 13